

Sveti Severin, mučenik

Sveti Josemaria želio je da svetkovina svetog Severina, 8. studenog, svake godine bude prilika za razmatranje važnosti jedinstva u životu.

8.11.2021.

- Jedinstvo je dar.
- Donijeti radost Bogu, neka svijet povjeruje.
- Zajedništvo nas otvara drugima.

U VILLI TEVERE čuvaju se relikvije svetog Severina, vojnika iz 2. ili 3. stoljeća koji je poginuo za svoju vjeru. Ove su se relikvije ranije čuvale u crkvi u Napulju. Godine 1957. nadbiskup toga grada darovao ih je svetom Josemariji. Sveta Stolica odlučila je da se u središtima Opusa Dei misa svetog Severina može slaviti u studenom, 8. ili najbližeg slobodnog datuma. Sveti Josemaría je želio da ovaj datum svake godine bude prilika za njegovu djecu da učvrste svoje zajedništvo s Rimom, gdje je “srce” Djela.

Iako se može činiti da je jedinstvo nešto što najprije ovisi o našim vlastitim naporima, u stvarnosti je ono prije svega Božji dar. To je dar za koji je sam Krist izmolio Boga Oca za svoju Crkvu, i kojeg se vjernici Djela svakodnevno prisjećaju kada molimo Preces: „da svi budu jedno; kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi” (Iv 17,21). Ovim riječima koje je Isus izgovorio

tijekom Posljednje večere, a koje se mogu smatrati njegovom "duhovnom oporukom", "Gospodin nije zapovjedio da njegovi učenici budu ujedinjeni. Ne, molio je Oca za nas, da budemo jedno. To znači da vlastitom snagom ne možemo postići jedinstvo. Jedinstvo je prije svega dar; to je milost koja se izmoli molitvom."^[1] —

Molimo Boga za jedinstvo, svjesni da ga bez njegove pomoći ne možemo postići ni u samima sebi. Kao što se dogodilo svetom Pavlu, i naša srca ponekad doživljavaju "unutarnji bolan sukob: željeti dobro i biti sklon zlu (usp. Rim 7,19)."^[2] Tako shvaćamo da je "korijen tolikih podjela koje nas okružuje — među ljudima, u obiteljima, u društvu, među narodima, a također i među vjernicima — u nama."^[3] — Da bismo prevladali te podjele, trebamo moliti: moliti Boga za mir u vlastitom srcu, ako ga nema, a također i za mir s

drugima; zalažući se za jedinstvo života za sebe i za jedinstvo s našom braćom i sestrama, prevladavanje razlika i nesporazuma.

“GLE, KAKO JE DOBRO i ugodno kad braća borave u jedinstvu!” (Ps 133,1). Jedinstvo je dar koji nam Bog nudi jer želi da živimo sjedinjeni jedni s drugima. Želi da među nama zavlada naklonost, praštanje, razumijevanje, želja da se pomogne drugima... Štoviše, ovo jedinstvo jasno je svjedočanstvo istine kršćanskog života. „Gospodin je tražio jedinstvo među nama ‘da svijet vjeruje’ (Iv 17,21). Svijet neće vjerovati jer ga uvjeravamo dobrim argumentima, nego ako svjedočimo ljubav koja nas spaja i sve nas približava jedne drugima.”^[4] —

Jedinstvo je tako važno u našem životu. Njegova ljepota i privlačnost temeljne su za našu sreću, za našu vjernost, a također i za privlačenje

drugih na naš put. Stoga davao toliko želi tražiti bilo koji način da oslabi ili prekine tu slogu, da posije podjele i svađe u obiteljima, u društvu, u Crkvi. “Davao uvijek dijeli. Uvijek dijeli jer smatra da je to od velike pomoći. On sije podjele posvuda, i na bilo koji način, dok se Duh Sveti uvijek pridružuje jedinstvu.

Općenito, davao nas ne kuša visokom teologijom, nego slabostima naše braće i sestara. Pronicljiv je: veliča tuđe greške i nedostatke, sije razdor, izaziva kritike i stvara frakcije. Bog ima drugi put. On nas uzima onakvima kakvi jesmo; toliko nas voli, ali nas voli takve kakvi jesmo i prihvaća nas onakvima kakvi jesmo; prihvaća one od nas koji smo drugačiji, on prihvaća grešnike i uvijek nas potiče na jedinstvo.”^[5] —

Jesmo li mi graditelji jedinstva? U trenucima sukoba, neslaganja, kada primijetimo ono što nam se čini kao ograničenja drugih, nastojimo li dati

prednost pozivu našeg Gospodina na naklonost, razumijevanje, bratsku ljubav koja nadilazi razlike? Kao što je Josemaría napisao: „Duše koje vole, za Boga, učinit će da volimo sve: razumijevanje, opravdavanje, opraštanje... Trebali bismo imati ljubav koja može pokriti mnoštvo propusta koje je stvorila ljudska bijeda. Moramo širiti divno dobročinstvo, veritatem facientes in caritate, braneći istinu, a da nikoga ne povrijedimo.” ^[6]

“OTAC, MAJKA, koji ludo voli dvoje djece, raduje se što vidi međusobnu privrženost između njih i pati ako vidi da njih dvoje nemaju tu naklonost.” ^[7] I mi smo možda doživjeli radost svojih roditelja kada vide svoju djecu ujedinjenu jedno s drugim, kad vide da se znaju razumjeti, slagati jedno s drugim, tražiti oprost i oprostiti ako su se posvađali. I Bog s radošću gleda na svoju djecu u Crkvi, na sve muškarce

i žene, kada ih vidi kako žive u jedinstvu: “Kad istinski ljubimo druge, izvor smo radosti za Boga i za našu Gospu.”^[8] —

Krist moli Oca da svi budemo jedno. “Ovo nije samo jedinstvo ljudske dobro strukturirane organizacije, već jedinstvo koje ljubav daje: 'kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi.' Prvi kršćani bili su jasan primjer toga: 'svi koji su povjerovali bili su jednog srca i duše' (usp. Dj 4:32). Budući da je rezultat ljubavi, ovo jedinstvo nije jednoobraznost nego zajedništvo. To je jedinstvo u različitosti, koje se pokazuje u tome da smo sretni što živimo zajedno sa svim svojim različitostima, u znanju da nas drugi obogaćuju, njegujući atmosferu privrženosti oko sebe.”^[9] —

Ako, uz pomoć našeg Gospodina, nastojimo živjeti jedinstvo koje je zajedništvo, utemeljeno na milosrđu, to jedinstvo “ne stvara zatvorenu

skupinu, nego nas otvara da svima ponudimo svoje prijateljstvo.”^[10] —

Zamolimo našu Nebesku Majku da nam pomogne da uvijek tražimo jedinstvo s onima oko nas u našem svakodnevnom životu.

^[1] — Franjo, Opća audijencija, 20. siječnja 2021.

^[2] — *Ibid.*

^[3] — *Ibid.*

^[4] — *Ibid.*

^[5] — *Ibid.*

^[6] — Sveti Josemaria, *Kovačnica*, 559.

^[7] — Monsignor Fernando Ocáriz, *In the Light of the Gospel*, Scepter, p. 116.

^[8] — *Ibid.*

^[9] — *Ibid.*, p. 115

^[10] — *Ibid.*

Photo by Max Sailing on
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/sveti-
severin-mucenik/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/sveti-severin-mucenik/) (8.08.2025.)